

РЕШЕНИЕ

№ 1843

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 13.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **222** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Специализирана болница за активно лечение на хематологични заболявания ЕАД /СБАЛХЗ/, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителен директор д-р Г. К.- М. срещу Решение № 1040-21-914/05.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което са оставени без уважение жалбите на СБАЛХЗ ЕАД срещу задължителни предписания /ЗП/ № ЗД-1-21-01214210/21.10.2022г., изменени със ЗП № ЗИ-1-21-01230966/03.11.2022г. на контролен орган на ТП на НОИ.

В жалбата до съда жалбоподателят е изложил доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Сочил се, че със същия са потвърдени задължителни предписания, които съдържат съществени неточности, в резултат на превратно интерпретиране на наличните факти. В тази връзка на първо място се подчертава, че незаконосъобразно са потвърдени с оспореното решение задължителните предписания, в които неправилно е отразено „непълно“, а не „намалено“ работно време, като се посочва, че дори разликата за осигурителния статус да не е съществена, то подобна корекция ще доведе до несъответствие на цялата останала документация на работодателя по отношение на установяването на непълно работно време за служителя. Ако се приложи корекцията, че лицето полага труд при условията на непълно вместо реалното намалено работно време, то това ще доведе от една страна

до отговорност за работодателя пред органите, контролиращи спазването на трудовото законодателство, а от друга страна ще се отрази в дългосрочен план и на статуса на лицето при отчитането на натрупания трудов стаж за целите на придобиване право на пенсия, поради разликите в отчитането и изчисляването на непълното и намалено работно време по чл. 38, ал. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/. Наред с това се сочи, че ако се изпълнят дадените предписания по I.1 за заличаване на данни с вид осигурен „01“ за периода април – август 2022г., то това ще доведе до вписване на неверни обстоятелства, тъй като в този период Б. С. е бил на безсрочен трудов договор със СБАЛХЗ при намалено работно време, като това трудово правоотношение е основно и по тази причина е описано с вид осигурен „01“. В този смисъл, при заличаване на тези данни ще се установи, че лицето не е било в трудово правоотношение с лечебното заведение, вместо действителното фактическо положение, а именно, че лицето е било в неплатен отпуск и отпуск по болест и по двете си трудови правоотношения – като лекар – с вид осигуряване 01 и като професор – с вид осигуряване 04. На следващо място е посочено, че отразяването на корекцията относно размерът на отработените дни в т. 1.16 – 3 и последен ден в осигуряването 06.04.2022г. не е съобразена с чл. 40 от ЗЗО, вр. с чл. 4 от КСО, във вр. с чл. 140, ал. 4 и чл. 231, ал. 4 от ТЗ относно действие на вписването в ТЗ, при освобождаване на управител на търговско дружество и трайната съдебна практика в тази насока, като изрично са цитирани съдебни решения на ВАС. Соочи се, че описаната корекция е незаконосъобразно и предвид обстоятелството, е Б. С. е бил в неплатен отпуск, прекратен с представянето на болничен лист, поради което за датите 6 и 7 април 2022г. не е законосъобразно за бъде отразен този период като „осигуряване“, тъй като не е било в осигуряване за посочените дати. По посочените съображения се твърди, че незаконосъобразно е и предписанието за отразяване на корекция, чрез записване дата на прекратяване на правоотношението 06.04.2-22г. за описаните в предписанието 7 бр. болнични листове.

При разглеждане на делото жалбата се поддържа от юрисконсулт М. Ц. и същата моли за отмяна на оспореното решение. Претендира разности по списък по чл. 80 от ГПК общо в размер на 200лв.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. - град, представляван от юрк. М., оспорва жалбата. Излага съображения за законосъобразност на оспореното решение, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С писмо вх. № 1043-21-588/08.06.2022 г. от отдел ПОВН при ТП на НОИ - С. град е изискано извършването на проверка от контролен орган на ТП на НОИ – С. град в осигурителя "СБАЛХЗ" ЕАД, относно осигурителния статус на Б. В. С. и коректността на подадените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО в „Регистър на осигурените лица“. Извършената проверка по разходите на ДОО е приключила с констативен протокол № КП-5-21-01170120/26.07.2022 г., при която е установено, че между осигурителят „СБАЛХЗ“ ЕАД. и Б. В. С. е сключен трудов договор с № ЛС-292/30.08.2007 г., на длъжност „Лекар“ в Отделение за лечение на хематологични заболявания към Клиника по хематология при НЦХТ, считано от 01.09.2007 г. С допълнително споразумение № ЛС-78/20.02.2017 г.. Б. В. С. приема да изпълнява

длъжността „Началник на II-ро отделение по клинична хематология, считано от 20.02.2017 г. Във връзка с проведен конкурс за академична длъжност „Доцент" и протокол № 20/28.03.2017г. от проведено заседание на Научния съвет при „СБАЛХЗ" ЕАД. Б. В. С. е назначен на длъжност „Доцент“, в Отделение за лечение на хематологични заболявания към Клиника по хематология при „СБАЛХЗ" ЕАД, считано от 29.03.2017г. С протокол № РД-16-375/15.09.2017 г. на едноличния собственик на капитала са определени Б. С., М. Г. и Х. Г. като членове на съвета на директорите на „СБАЛХЗ" ЕАД. Членовете на съвета на директори топределят за изпълнителен директор доц. д-р. Б. С., считано от 15.09.2017 г. С протокол № РД-16-563/15.09.2021 г. на едноличния собственик на капитала проф. д-р Б. С. и Х. Г. са освободени като членове на съвета на директорите на „СБАЛХЗ" ЕАД. С протокол № РД-16-564/15.09.2021 г. за възлагане на управлението на лечебно заведение е сключен договор между едноличния собственик на капитала „СБАЛХЗ" ЕАД. наричан „ПРИНЦИПАЛ" и проф. д-р. Б. С., Х. Г. и д-р. Г. К.-М., наричани „Съвет на директорите". Със заявление с вх. № 608#2/15.09.2021 г. Б. В. С. заявява желанието си да ползва неплатен отпуск без зачитане на осигурителен стаж, считано от 15.09.2021 г. Със заповед № 925/15.09.2021 г., във връзка със сключване на договор за управление № РД-16-564/15.09.2021 г. на „СБАЛХЗ" ЕАД с МЗ, разрешава на Б. С. да ползва неплатен отпуск без осигурителен стаж, считано от 15.09.2021 г. С протокол № РД-16-32/05.04.2022г. на едноличния собственик на капитала проф. д- р Б. С. е освободен като член на съвета на директорите на „СБАЛХЗ" ЕАД. [населено място] и правомощията му по договор № РД-16-564/15.09.2021 г. за възлагане на управлението на лечебното заведение са прекратени. С протокол № РД-16-34/05.04.2022 г. на едноличния собственик на капитала Г. Г. К. - М. и В. В. Д. са назначени за членове на съвета на директорите на „СБАЛХЗ" ЕАД. С договор № РД-16-36/05.04.2022 г., едноличния собственик на капитала възлага на съвета на директорите да управлява лечебното заведение, а с Протокол № 1 от 06.04.2022 г. е избрана д-р Г. Г. К. - М. за изпълнителен директор на дружеството. Това обстоятелство е вписано в ТР на 13.04.2022 г. При извършена проверка в „Регистър на осигурените лица" е установено, че подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Б. С. съвпадат с представените първични счетоводни документи.

В представеният от осигурителя дневник за приети документи, съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредбата за парични обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО), за Б. С. са били вписани, четири болнични листа за период на временна неработоспособност от 08.04.2022г. до 14.04.2022г. от 15.04.2022 г. до 21.04.2022 г. от 22.04.2022г. до 21.05.2022г. от 22.05.2022г. до 20.06.2022г. Към болнични листове от „СБАЛХЗ" ЕАД са подадени удостоверения-приложения № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО, както следва:

с вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/13.05.2022 г. към БЛ № Е20221029322 с попълнено в т. 1, че лицето е осигурено за съответния риск; в т. 4 - вид осигурен „10"; в т. 7 - правоотношението на лицето е прекратено, считано от 13.04.2022 г. и в т. 9-5 работни дни с право на парично обезщетение;

- с в-х. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/13 05.2022 г. към БЛ № Е20221029328 с попълнено в т. 1, че лицето не е осигурено за съответния риск; в т. 4 - вид осигурен „10"; в т. 7 - правоотношението на лицето е прекратено, считано от 13.04.2022 г. и в т. 9 - 5 работни дни с право на парично обезщетение;

- с вх. № Р14-21-000-00-[ЕГН]/13.05.2022 г. към БЛ № Е20220936944 с попълнено в т. 1, че лицето не е осигурено за съответния риск; в т. 4 - вид осигурен „10”; в т. 7 - правоотношението на лицето е прекратено, считано от 13.04.2022 г. и в т. 9 за м. 04.2022 г. - 4 работни дни с право на парично обезщетение и за м. 05.2022 г. - 13 дни с право на парично обезщетение;

- с вх. № Р14-21-000-00-00106304/31.05.2022 г. към БЛ № Е20220937027 с попълнено в т. 1, че лицето не е осигурено за съответния риск; в т. 4 - вид осигурен „10”; в т. 7 - правоотношението на лицето е прекратено, считано от 13.04.2022 г. и в т. 9 за м. 05.2022 г. - 6 работни дни с право на парично обезщетение и за м. 06.2022 г. - 14 дни с право на парично обезщетение.

Контролният орган на ТП на НОИ - С. град е установил, че към датата на настъпване на временната неработоспособност на 08.04.2022 г. Б. В. С. не е осигурен по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО, тъй като правомощията му за управлението на лечебното заведение са прекратени със заповед № РД-16-32/05.04.2022г. считано от 05.04.2022г.

По отношение на трудовото правоотношение на Б. В. С. със "СБАЛХЗ" ЕАД е установено, че за периода от 15.09.2017г. до 08.04.2022 г. е ползван неплатен отпуск, който не се зачита за стаж. Отпускът е прекъснат, считано от 08.04.2022 г., въз основа на подадено от Б. С. заявление с вх. № М-44/08.04.2022 ., но съгласно представените фишове за заплати 08.04.2022г. не е бил отработен. Посочено е, че разпоредбата на чл. 40 от КСО изисква наличието на две предпоставки за придобиване на право на парично обезщетение за временна неработоспособност – лицето да е осигурено за общо заболяване и майчинство и да има най-малко 6 месеца осигурителен стаж за този риск. Цитирани са също така разпоредбата на чл. 10. ал. 1 от КСО, съгласно която осигуряване възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а. ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължавало прекратяването й., както и разпоредбата на §1. ал. 1. т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО съгласно която осигурено лице е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 или чл. 4а. ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Във връзка с постъпили писма с вх. № 1012-21-1269# 1/07.10.2022 г. и вх. № 1012-21-1269#2/14.10.2022 г. за извършване на повторна проверка в осигурител „СБАЛХЗ” ЕАД относно коректността на подадените данни по чл. 5. ал. 4 от КСО и удостоверения- приложения № 9 от НПОПДОО за Б. В. С. с ЕГН [ЕГН]. е издадена заповед № ЗР-5-21-01206999/10.10.2022 г. на Ръководителя на ТП на НОИ - С. град.

В хода на извършваната повторна проверка от „СБАЛХЗ” ЕАД, приключила с констативен протокол № КП-5-21-01214194/21.10.2022 г., са представени фишове на Б. В. С. за м. 04.2022 г. както следва:

по договор за управление и контрол - с осигурителен доход 2 648.48 лв. за 5 отработени дни. 3 дни във временна неработоспособност за сметка на работодателя и 11 дни в отпуск по болест.

по две трудови правоотношения - с осигурителен доход 0.00 лв.. 14 дни в отпуск по болест и 5 дни неплатен отпуск без стаж.

Представен е График - реален на Второ отделение по клинична хематология за м. 04.2022 г., видно от който за периода от 01.04.2022 г. до 07.04.2022 г. вкл. Б. С. е бил в неплатен отпуск, а за периода от 08.04.2022 г. до 30.04.2022 г. вкл. във временна

неработоспособност. С молба вх. № М-44/08.04.2022г. до изпълнителния директор на „СБАЛХЗ“ ЕАД г-н С. е заявил желанието си да му бъде прекратен неплатеният отпуск като Началник на второ отделение по клинична хематология и като професор към същото отделение, поради прекратяване на правомощията му като изпълнителен директор и член на съвета на директорите, съгласно протокола от 05.04.2022г. на едноличния собственик на капитала на „СБАЛХЗ“ ЕАД, считано от 08.04.2022г.

По данни от Търговски регистър (ТР), считано от 15.09.2017 г. Б. С. е вписан като представител на „СБАЛХЗ“ ЕАД, а считано от 13.04.2022 г. е вписана Г. Г. К. - М. с ЕГН [ЕГН].

При извършена проверка в „Регистър на осигурените лица“ е установено, че за лицето са се визуализирали подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, както следва:

- за м. 04.2022 г. - вид осигурен „01“, при непълно работно време от 7 часа и 2 часа, с месечен осигурителен доход 0,00 лв., 14 дни с право на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО и първи ден в осигуряване 08.04.2022 г.;
- за периода от м. 05.2022 г. до м. 06.2022 г. - вид осигурен „01“, при непълно работно време от 7 часа и 2 часа, с месечен осигурителен доход 0,00 лв., пълни месеци с право на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО;
- за м. 07.2022 г. - вид осигурен „01“, при непълно работно време от 7 часа и 2 часа, с месечен осигурителен доход 0,00 лв., 14 дни с право на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО и 7 дни без вноски;
- за м. 08.2022 г. - вид осигурен „01“, при непълно работно време от 7 часа и 2 часа, с месечен осигурителен доход 0,00 лв., пълен месец дни без вноски;
- за м. 09.2022 г. - с вид осигурен „01“, при непълно работно време от 7 часа, с осигурителен доход 1 508,24 лв., 14 отработени дни и 6 дни без вноски;
- за м. 09.2022 г. - с вид осигурен „01“, при непълно работно време от 2 часа, с осигурителен доход 255,00 лв., 14 отработени дни и 6 дни без вноски.

За м. 04.2022 г. данните за Б. С. с вид осигурен „10“, като изпълнител по договор за управление и контрол, са с осигурителен доход 2 648,48 лв., 5 отработени дни. 3 дни с възнаграждение по чл. 40, ал. 5 от КСО и последен ден в осигуряване 12.04.2022 г.

При извършена допълнителна проверка в информационната система на НОИ е установено, че освен гореописаните удостоверения-приложения № 9, за Б. С. са подадени, както следва:

- удостоверение-приложение № 9 с вх. Р14-21-000-00-[ЕГН]/29.06.2022 г. към БЛ № Е20220937119 с период на временна неработоспособност от 21.06.2022 г. до 20.07.2022 г. вкл. с попълнено в т. 1, че лицето не е осигурено за съответния риск; в т. 4 - вид осигурен „10“; в т. 7 - правоотношението на лицето е прекратено, считано от 13.04.2022 г. и в т. 9 за м. 06.2022 г. - 8 работни дни с право на парично обезщетение и за м. 07.2022 г. - 14 дни с право на парично обезщетение;

удостоверение-приложение № 9 с вх. Р14-21-000-00-[ЕГН]/22.07.2022 г. към БЛ № Е20222477625 с период на временна неработоспособност от 21.07.2022 г. до 19.08.2022 г. вкл. с попълнено в т. 1, че лицето не е осигурено за съответния риск; в т. 4 - вид осигурен „10“; в т. 7 - правоотношението на лицето е прекратено, считано от 13.04.2022 г. и в т. 9 за м. 07.2022 г. - 7 работни дни с право на парично обезщетение и за м. 08.2022 г. - 15 дни с право на парично обезщетение;

удостоверение-приложение № 9 с вх. Р14-21-000-00-[ЕГН]/27.09.2022 г. към БЛ № Е20222477699 с период на временна неработоспособност от 20.08.2022 г. до 10.09.2022 г. вкл. с попълнено в т. 1, че лицето не е осигурено за съответния риск; в т.

4 - вид осигурен „10”; в т. 7 - правоотношението на лицето е прекратено, считано от 13.04.2022 г. и в т. 9 за м. 08.2022 г. - 8 работни дни с право на парично обезщетение и за м. 09.2022 г. - 6 дни с право на парично обезщетение.

С оглед обстоятелството, че първият ден в осигуряване по трудови правоотношения на Б. С. е на 08.04.2022 г., то към датата на настъпване на временната неработоспособност по БЛ № E20221029322 с период на временна неработоспособност от 08.04.2022г. до 14.04.2022г. вкл. същият не е имала качество на осигурено лице, по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ПЗР на КСО и чл. 10, ал. 1 от КСО. Констатирано е, че към деня предхождащ временната неработоспособност Б. С. не е упражнявал трудова дейност, за която да подлежи на осигуряване, тъй като е бил в неплатен отпуск без стаж, прекъснат със заявление № М-44/08.04.2022г.

Проверката приключва и с издаване на задължителни предписания № ЗД-1-21- 01214210\21.10.2022 г., изменени със задължителни предписания № ЗИ-1-21- 01230966/03.11.2022 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Б. В. С. с ЕГН [ЕГН] с вид осигурен „01" и „04". при непълно работно време от 7 часа и 2 часа за периода от м. 04.2022 г. до м. 08.2022 г. вкл.: за корекция на подадените данни с вид осигурен „01" и „04", при непълно работно време от 7 часа и 2 часа за м. 09.2022 г. с първи ден в осигуряване 12.09.2022 г.: за корекция на подадените данни с вид осигурен „10" за м. 04.2022 г. с последен ден в осигуряване 05.04.2022 г.; за подаване на редовни данни с вид осигурен „14" за м. 04.2022 г. с първи ден в осигуряване 06.04.2022 г. и последен ден в осигуряване 07.04.2022 г.: както и за корекция на подадени за лицето удостоверения-приложения № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) към 7 бр. болнични листове с период на временна неработоспособност от 08.04.2022 г. до 10.09.2022 г. вкл. като декларира в т. 1, че лицето не е осигурено за съответния риск, в т. 4 - вид осигурен „10", в т. 7 - правоотношението на лицето е прекратено, считано от 06.04.2022 г. и в т. 9 - 0 работни дни с право на парично обезщетение.

Срещу така издадените предписания по реда на чл.117, ал. 1, т. 3 КСО, която е приета за неоснователна. В тази връзка решаващият орган е посочил, че в издадените задължителни предписания некоректно е вписано „непълно" работно време от 7 часа, вместо „намалено" работно време от 7 часа, но това обстоятелство не променя фактическата обстановка относно осигурителния стаж и доход на Б. С. съгласно нормативната уредба на КСО. Цитирана е разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО и текстовете на чл. 140, ал. 4 и чл. 231, ал. 4 от ТЗ, съгласно които решенията за избор и освобождаване на управител на ООД и АД. респ. ЕООД и ЕАД. пораждаат действия след вписването им в Търговския регистър. Едва тогава лицето престава да притежава качеството „управител". За целите на общественото осигуряване обаче е прието, че това обстоятелство е неотнормимо и важен се явява

момента на прекратяване на осигуряването, който е различен от момента, от който лицето губи качеството си на управител. В тази връзка за дата на прекратяване на осигуряването на лице – управител е приета датата на решението на Общото събрание на дружеството, респ. едноличният собственик на капитала, а именно 05.04.2022г. С решението на директора на ТП на НОИ е прието, че правомощията на Б. С. като управител на „СБАЛХЗ“ ЕАД са прекратени, считано от 06.04.2022 г. В тази връзка е прието, че осигурителят следва да подаде редовни данни с вид осигурен „14“ за Б. С. за периода от 06.04.2022 г. до 07.04.2022 г., като за лице осигурено съгласно чл. 4. ал. 3, т. 5 от КСО - лице, полагащо труд без трудово правоотношение, задължително осигурено за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт, и получаващо месечно възнаграждение, равно или над една минимална работна заплата, след намаляването му с разходите за дейността, и не е осигурено на друго основание. Решение № 1040-21-914/05.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е връчено на жалбоподателя на 13.12.2022 г.

При горните изводи, решаващият административен орган е приел, че задължителни предписания № ЗД-1-21-01214210\21.10.2022 г., изменени със задължителни предписания № ЗИ-1-21-01230966/03.11.2022 г. са правилно и законосъобразно издадени и следва да се потвърдят.

По делото са приети като доказателство представената административна преписка от ответника, както допълнително представени доказателства за компетентността на органа издал оспореното решение.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решение № 1040-21-914/05.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град е връчено на жалбоподателя на 13.12.2022 г.

Жалбата срещу решението на директора на Териториално поделение на НОИ-С. до съда, е подадена чрез административния орган, на 29.12.2022 г. /първият работен ден/. Сезиращата съда жалба, е подадена от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички

основания по чл. 146 – издаден ли е акта от компетентен орган, в писмена форма, спазени ли са материалноправните и административнопроизводствените правила; актът съобразен ли е с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от директора на ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния орган да разгледа жалбата срещу задължителни предписания /ЗП/ № ЗД-1-21-01214210/21.10.2022г., изменени със ЗП № ЗИ-1-21-01230966/03.11.2022г. дадени от контролен орган на ТП на НОИ на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО. Решението е в писмена форма и съдържа подробни мотиви както от фактическа, така и от правна страна. В него подробно са описани установените по преписката обстоятелства и са посочени приложимите правни норми.

Съдът не констатира в хода на административното производство, както при постановяване на оспореното решение, така и на потвърденото с него разпореждане, да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съдът намира, че задължителните предписания потвърдени с оспореното решение са издадени при неправилно приложение на материалния закон предвид следното.

По делото няма спор, че Б. С. има сключени две трудови правоотношения с жалбоподателя – основно от 30.08.2007г., по което изпълнява длъжността Началник на II-ро отделение по клинична хематология и допълнително от 29.03.2017г., преназначен с допълнително споразумение по него № 306:02.08.2021г. на длъжност „Професор“ в същото отделение. Няма спор също така, че от 15.09.2017г. Б. С. е определен като член на съвета на директорите на „СБАЛХЗ“ ЕАД, а с Протокол № РД-16-32/05.04.2022г. на едноличния собственик на капитала е освободен като член на съвета на директорите на лечебното заведение и са прекратени правомощията му по договор № РД-16-564/15.09.2021г за възлагане на управление, като това обстоятелство е вписано в Търговския регистър на 13.04.2022г. От фактическа страна също така няма спор, че осигуряването на г-н С. по трудовото правоотношение е прекъснато считано от 15.09.2017г. до 08.04.2022г., тъй като същия е ползвал неплатен отпуск, който не се зачита за осигурителен стаж, а от 08.04.2022г. този отпуск е прекъснат със заявление вх. № М-44/08.04.2022г. От същата дата е представен и болничен лист № Е20221029322 с период на временна неработоспособност от 08.04.2022г. до 14.04.2022г. и последващо издадени такива.

Спорът по делото е правен и основно се свежда до въпроса към датата на настъпване на временната неработоспособност на 08.04.2022г. Б. В. С. имал ли е качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и в тази връзка законосъобразно ли са издадените

задължителни предписания за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО с вид осигурен „01“ и „04“ при непълно работно време от 7 часа и 2 часа за периода м. 04. до м. 08 2022г. вкл. и с вид осигурен „01“ и „04“, при непълно работно време от 7 часа и 2 часа за м. 09.2022г. с първи ден в осигуряването 12.09.2022г. за корекция на подадените данни с вид осигурен „10“ за м. 04.2022 г. с последен ден в осигуряване 05.04.2022 г.; за подаване на редовни данни с вид осигурен „14“ за м. 04.2022 г. с първи ден в осигуряване 06.04.2022 г. и последен ден в осигуряване 07.04.2022 г.: както и за корекция на подадени за лицето удостоверения-приложения № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО към 7 бр. болнични листове с период на временна неработоспособност от 08.04.2022 г. до 10.09.2022 г. вкл. като декларира в т. 1, че лицето не е осигурено за съответния риск, в т. 4 - вид осигурен „10“, в т. 7 - правоотношението на лицето е прекратено, считано от 06.04.2022 г. и в т. 9 - 0 работни дни с право на парично обезщетение.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. В ал. 2 на същата разпоредба е посочено, че осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от ПЗР на КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО предвижда, че задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са правителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контрольорите на търговски дружества, синдиците и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни поделения или на други юридически лица, създадени със закон.

На основание чл. 231, ал. 4 от Търговския закон /ТЗ/, намираща систематичното си място в раздел IX Органи на акционерното дружество, глава четиринадесета Акционерно дружество, увеличаване и

намаляване на капитала, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на членове на съветите, както и назначаване на ликвидатори имат действие от вписването им в търговския регистър. Съгласно чл. 219, ал. 2 от ТЗ В еднолично акционерно дружество едноличният собственик на капитала решава въпросите от компетентността на общото събрание. Цитираната разпоредба на чл. 231, ал. 4 от ТЗ е императивна и не подлежи на тълкуване, различно от ясно вложения в нея смисъл. Изборът и освобождаването на членове на съветите на акционерните дружества поражда действие след вписването в търговския регистър. Вписването има конститутивно действие и е елемент от фактическия състав на освобождаването, пораждащ действието на взетото решение на едноличния собственик на капитала. Изразената воля от едноличния собственик на капитала, обективирана съответно в съставения протокол № РД-16-32 от 05.04.2022г. за освобождаване на Б. В. С. като член на съвета на директорите на лечебното заведение и прекратяване на правомощията му по договора за възлагане управлението на лечебното заведение не поражда правни последици преди извършване на вписването по чл. 231, ал. 4 от ТЗ. Следователно за дата на прекратяване на осигуряването следва да се счита датата на вписването в ТР на освобождаването на г-н С. като член на съвета на директорите и прекратяване на неговите правомощия като управител и представляващ лечебното заведение, а именно 13.04.2022г. В този смисъл основателни са изложените в жалбата аргументи, че вписването е от значение за правоотношенията с трети за дружеството лица, вкл. и за осигурителното правоотношение с НОИ, съобразно трайната съдебна практика. В този смисъл са Решени № 6296/19.05.2017г. по адм.д. № 2842/2017г., Решение № 2695/1.3.2018г. по адм.д. № 298/2017г.; Решение № 15852/21.12.2017г. по адм. д. № 4364/2017г. Следователно в противоречие с разпоредбата на чл. 231, ал. 4 от ТЗ и съдебната практика относно нейното приложение /Решение № 13589 от 14.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 4409/2015 г.; Решение № 5349 от 26.04.2010 г. по адм. д. № 14796/2009 г.; Решение № 5147 от 14.04.2014 г. по адм. д. № 786/2014 г./ с оспореното решение на директора на ТП на НОИ е прието, че датата на прекратяване на осигуряването на лицето е 05.04.2022г. Като е достигнал до тези неправилни изводи, административният орган е потвърдил едни незаконосъобразни задължителни предписания, издадени при неправилно приложение на материалния закон.

Предвид изложеното в случая датата на прекратяване на осигуряването на лицето се явява 13.04.2022г., което означава, че към датата на настъпване на временната неработоспособност на 08.04.2022г. Б. С. е имал качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 и § 1, ал. 1, т. 3 от ПЗР на КСО. В тази връзка задължителните предписани

като издадени при неправилно приложение на материалния закон, както и решението, с което същите са потвърдени следва да бъдат отменени. За пълнота на изложеното следва да се посочи, че съдът приема за основателни и изложените в жалба твърдения, че процесните задължителни предписания неправилно отразяват като "непълно", вместо „намалено“ работно време от 7 часа. Обстоятелството, че Б. С. е работил по трудово правоотношение при намалено работно време не е спорно и се потвърждава с решението на директора на ТП на НОИ. Неправилно обаче не е взето предвид, че това неточно отразяване ще рефлектира върху трудовоправния статус на лицето, при отчитане на натрупания трудов стаж за придобиване право на пенсия, поради разликите в отчитането и изчисляването на непълно и намалено работно време, съгласно чл. 38, ал. 3 от НПОС и като цяло ще доведе до несъответствие на цялата останала документация при работодателя по отношение установяването на непълно работно време на служителя. С оглед изхода на спора и при претенция за присъждане на направените по делото разноски, такива следва да бъдат присъдени в полза на жалбоподателя в размер на 200, 00 лева, от които 50, 00 лева за държавна такса и 150, 00 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-914/05.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. – град и потвърдените с него задължителни предписания /ЗП/ № ЗД-1-21-01214210/21.10.2022г., изменени със ЗП № ЗИ-1-21-01230966/03.11.2022г. издадени от контролен орган на ТП на НОИ на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, дадени на осигурителя СБАЛХЗ ЕАД, ЕИК:[ЕИК].

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град да заплати на Специализирана болница за активно лечение на хематологични заболявания ЕАД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], сумата от 200.00 /двеста/ лева, представляваща сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение и държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

